

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3414/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ..., против тужених Јавног извршитеља за подручје Вишег и Привредног суда у Новом Саду Ненада Лукића, чији је пуномоћник Васкрсије Југовић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Јовић, адвокат из ..., ради поништаја јавне продаје, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1799/2019 од 23.04.2019. године, у седници одржаној 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1799/2019 од 23.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 224/2018 од 22.01.2019. године, ставом првим изреке поништени су у целини закључак о јавној продаји Ии 50/16 од 25.08.2017. године, записник о јавном надметању Ии 50/16 од 21.09.2017. године, закључак о додељивању непокретности туженом ББ Ии 50/16 од 22.02.2018. године и закључак о продаји непокретности туженом ББ Ии 50/16 од 09.03.2018. године, донети од стране туженог јавног извршитеља Ненада Лукића, па исти не производе правно дејство, што је тужени ББ дужан трпети. Ставом другим изреке наложено је туженом јавном извршитељу Ненаду Лукићу да одреди и позове тужиљу на другу јавну продају усменим и јавним надметањем 1752/6468 дела непокретности у виду куће која се налази у ... у ул. ... бр. ..., која се води у листу непокретности РГЗ СКН ... бр. ... к.о. ... – ..., парцела бр. ..., укупне површине 64а 68м², која се састоји од ... – земљиште под зградом – објектом површине 1а7м² и ... – њива 5. класе површине 63а 61м², са свим објектима изграђеним на парцели ... и то 1. зграда за коју није позната намена, објекат изграђен без одобрења за изградњу. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да солидарно тужиљи накнаде трошкове поступка од 38.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке одбачен је захтев тужиље да суд наложи РГЗ СКН Бачка Паланка да изврши брисање уписаног права својине у корист ББ на непокретности. Ставом петим изреке

одбијен је захтев тужиле за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1799/2019 од 23.04.2019. године, ставом првим изреке жалба тужених је усвојена, па је првостепена пресуда преиначена и одбијен захтев тужиле да се поништи закључак о јавној продаји Ии 50/16 од 25.08.2017. године, записник о јавном надметању Ии 50/16 од 21.09.2017. године, закључак о додељивању непокретности туженом ББ Ии 50/16 од 09.03.2018. године, донети од стране туженог Јавног извршитеља за подручје Вишег и Привредног суда у Новом Саду Ненада Лукића, те да се наложи је туженом јавном извршитељу Ненаду Лукићу да одреди и позове тужилу на другу јавну продају усменим и јавним надметањем 1752/6468 дела непокретности ближе описане у ставу другом изреке првостепене пресуде, као и захтев тужиле да јој тужени накнаде трошкове поступка. Ставом другим изреке обавезана је тужила да туженом јавном извршитељу Ненаду Лукићу накнади трошкове поступка од 42.250,00 динара. Ставом трећим изреке обавезана је тужила да туженом ББ накнади трошкове поступка од 15.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према ставу 4. истог члана као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2), док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради поништаја јавне продаје поднета је 03.05.2018. године, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је у коме је предмет тужбеног захтева поништај јавне продаје, да је вредност предмета спора коју је тужила у тужби навела 10.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиле недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић